

[J. Jensen-Klejs.]

Jeg maa sige, at denne Rasering for-
bavser mig, og jeg beklager den. Jeg mente
ellers, at overfor dette Ministerium var det
noget nær et uartigt Ord at tale om Ned-
skæring. Jeg mener endog at erindre, at
der er afgivet Forsikringer om, at man vilde
værge Befolkningen imod Nedskaering, navn-
lig af de sociale Udgifter. Denne Bevilling
her gaar, i Modsætning til adskillige Bevil-
linger til sociale Formaal, saa omtrent helt
og fuldt til den tjenende Ungdom; der
slides meget lidt paa Bevillingen undervejs,
der er kun meget faa og smaa Administra-
tionsudgifter, den kommer helt og fuldt
denne Samfundsklasse til gode. Det for-
undrede mig derfor noget, at man her ikke
en Gang er blevet staaende ved den Ned-
skaering med 10 pCt., som Finanslovfor-
slaget var Genstand for før dets Fren-
læggelse, men at man ved tredie Behand-
ling i Folketinget endog har ment ganske at
kunne rasere Bevillingen. Hvis det nu var
saadan, at Nedskaeringen foregik efter et
Princip eller efter en Lineal, var Sagen en
anden, men det vil sikkert ingen erkende,
og maaske heller ingen vil finde, at dette
vilde være rigtigt. Derfor, naar man her
ikke blot har ladet Bevillingen gaa ind
under den almindelige Nedskaering, men
ganske har raseret den, saa kan jeg ikke se
rettere end, at dette er Udtryk for en Op-
fattelse, en Uvillie, synes jeg næsten man
maa sige, som jeg i hvert Fald ikke kan til-
træde. Jeg synes, at der i Tider som disse
var mere Anledning til at have Blikket
vendt den modsatte Vej, i Retning af at
støtte Opsparingen, fremfor, som man her
gør, at straffe den.

Nu vil man maaske sige, at det, det
her drejer sig om, er kun 22 500 Kr. Be-
villingen har gennem en Aarrække været
25 000 Kr.; men var ved Finanslovsfor-
slagets Fremlæggelse nedskaaret med 10 pCt. Jeg
ved meget vel, at mit Parti i Folketinget
stillede Forslag om Nedsættelse med $\frac{1}{2}$ pCt.
Dette var ikke Udtryk for, at mit Parti
billigede, at der overhovedet fandt Ned-
skaering Sted her, men det var Udtryk for
et Ønske om at bevare denne Bevilling paa
Finansloven, saaledes at der i bedre Tider
kunde bygges videre paa den. Man vil maa-
ske sige, at det nævnte Beløb, 22 500 Kr.,
kun er et lille Beløb, at det ikke kan betyde
stort. Hertil maa jeg svare, at det er dog i
hvert Fald lige saa stort for den tjenende
Ungdom, der skal miste det, som det er for
Statskassen, der indvinder det. Jeg kan
derfor ikke se, at denne Rasering er Udtryk
for en finansiel Foranstaltning, men maa

snarere se den som Udtryk for et Sindelag,
og jeg spørger derfor: Hvem er det saa, det
gaar ud over? Ja, det gaar; som jeg alt
har nævnt, helt og fuldt ud over den tje-
nende Ungdom, og Spørgsmaalet er da:
Fortjener denne Ungdom nu dette uvenlige
Skridt? Jeg mener nej. Thi hvis man vil
spørge, hvad denne Ungdom har præsteret
i Retning af Opsparing, vil jeg for det
første henvise til, hvad der fremgaar af de
afgivne Aarsberetninger: at alene i de sam-
virkende jydsk Spareforeninger staaar der
13 Mill. Kr. Jeg vil dernæst henvise til
den Forening, som ligger mig nærmest,
Horsens og Omegns Spareforening for Op-
rettelse af egne Hjem ved egne Midler,
gennem hvilken Horsensegnens tjenende
Ungdom i 30 Aar har forøget sin Opsparing
fra 65 000 Kr. til 2,7 Mill. Kr. Jeg synes
virkelig, at dette er en Præstation, der
kunde fortjene et mere venligt Ansigt fra
Staten, som dog maa have Interesse i, at
denne Opsparing sker.

Hvis man nu vil spørge, om denne
Opsparing ikke vilde være sket uanset
Statens Støtte, maa jeg dertil svare nej.
Thi hvad bevirker dette Statstilskud? Ja,
det drager bl. a. Tilskud frem fra anden
Side, fra Institutioner og fra private. Lad
mig her nævne den Sparekasse, som jeg har
den Ære at have et Ansvar for. Den yder
direkte til denne Opsparing 1 200 Kr., for-
uden at den administrerer Foreningen gra-
tis, og Statstilskuddet til Foreningen i Hor-
sens udgør 3 350 Kr.; dette har i Forening
gjort det muligt, at flinke, stadige Sparere
kan faa $\frac{1}{2}$ pCt. udover den højeste Ind-
laansrente. Skønt jeg mener, at Støtte til
Opsparing blandt Tidens Ungdom og navn-
lig den tjenende Ungdom i høj Grad er et
Statsformaal, staaar jeg altsaa ikke her og
kræver noget af Staten uden selv at have
ydet paa de Steder, hvor jeg har staaet
med Ansvaret, idet, som nævnt, Tilskud
ydes fra saavel denne Sparekasse som fra
anden Side.

Hvortil gaar nu denne Opsparing?
Ja, den gaar selvsagt til Oprettelse af nye
egne Hjem, og Betydningen af, at disse
kan oprettes med dog nogen Egenkapital i
Stedet for udelukkende ved Laan, behøver
jeg vist ikke at forklare; i hvert Fald de,
der har med Oprettelsen af de nye Stats-
husmandsbrug at gøre, er ganske sikkert
indforstaaet med, hvilken vældig Forskel
det gør i Startøjeblikket, om de unge be-
gynder med adskillige Tusind Kroner,
som de godt kan have, eller de begynder
helt og fuldt med Laan. Men hermed er
ikke alt sagt, thi Bevillingen gør ogsaa